

Thứ Sáu, 18-9-2026. Năm A
Tuần 24 Thường Niên

1Cr 15, 12-20

1 Corinthians 15:12-20

Nếu chỉ vì đời này mà chúng ta trông cậy vào Chúa Kitô, thì chúng ta là những người đáng thương nhất trong muôn loài (1Cr 15,19)

Our decision to live as Christians makes no sense without the resurrection. That seems to be Paul's main point in today's first reading. He was answering a dispute in the Corinthian church, where some doubted the reality of a bodily resurrection at the end of time. Now, as a former Pharisee, Paul would have already believed in the resurrection. But since the moment of his conversion, he staked his life on it, literally.

That's because life as a disciple can be hard. Surely Paul and the other apostles understood that. They had been beaten, jailed, shipwrecked, and faced with various other dangers. But Paul didn't shrink from any of it precisely because he knew that Jesus had been raised from the dead. And since Jesus was raised, Paul believed that he, too, would be raised up with Christ. Knowing that something greater awaited him enabled him to persevere no matter what he experienced. If he had endured all of this without any hope of an afterlife—in other words, if Jesus hadn't been raised—we would all be “the most pitiable people” (1 Corinthians 15:19).

Of course, we know that isn't the case: Jesus is risen, and our lives are filled with hope! We experience the happiness of knowing Jesus' presence and his power to forgive our sins. We see him reconciling troubled relationships and sustaining us in our efforts to be holy. These are all good things. But all the good we experience on earth is just a glimpse, a mere foreshadowing, of the good to come when we

Quyết định sống đời sống Kitô hữu của chúng ta sẽ vô nghĩa nếu không có sự phục sinh. Đó dường như là điểm chính mà Phao-lô muốn nhấn mạnh trong bài đọc thứ nhất hôm nay. Ông đang trả lời một cuộc tranh luận trong hội thánh Cô-rin-tô, nơi một số người nghi ngờ về sự thật của sự phục sinh thân thể vào thời sau hết. Là một người Pha-ri-sêu trước đây, Phao-lô hẳn đã tin vào sự phục sinh. Nhưng kể từ khi hoán cải, ông đã đặt cược cả cuộc đời mình vào điều đó, theo nghĩa đen.

Đó là bởi vì cuộc sống của một môn đệ có thể khó khăn. Chắc chắn Phao-lô và các tông đồ khác hiểu điều đó. Họ đã bị đánh đập, bỏ tù, đắm tàu và đối mặt với nhiều nguy hiểm khác nhau. Nhưng Phao-lô không hề nao núng trước bất cứ điều gì chính vì ông biết rằng Chúa Giêsu đã sống lại từ cõi chết. Và vì Chúa Giêsu đã sống lại, Phao-lô tin rằng ông cũng sẽ được sống lại với Chúa Kitô. Biết rằng điều gì đó vĩ đại hơn đang chờ đợi mình đã giúp ông kiên trì bất kể điều gì ông trải qua. Nếu Chúa Giêsu phải chịu đựng tất cả những điều này mà không có hy vọng về cuộc sống sau khi chết—nói cách khác, nếu Chúa Giêsu không sống lại—thì tất cả chúng ta sẽ là “những người đáng thương nhất” (1Cr 15,19).

Dĩ nhiên, chúng ta biết rằng điều đó không đúng: Chúa Giêsu đã sống lại, và cuộc sống của chúng ta tràn đầy hy vọng! Chúng ta trải nghiệm niềm hạnh phúc khi biết sự hiện diện của Chúa Giêsu và quyền năng tha thứ tội lỗi của Ngài. Chúng ta thấy Ngài hòa giải những mối quan hệ rắc rối và nâng đỡ chúng ta trong nỗ lực sống thánh thiện. Tất cả những điều này đều tốt đẹp. Nhưng tất cả những điều tốt đẹp mà chúng ta trải nghiệm trên trái đất chỉ là một

stand in the fullness of God's presence.

Everything hinges on the resurrection! Jesus has conquered death and sin. He has made us sons and daughters of God and has destined us for eternal life.

You have a home in heaven. Let that truth change the way you approach the challenges of this life, both small and large. Let it move you to stake your life on the resurrection. Try looking beyond "this life only," and hunger for more of heaven each day!

"Lord Jesus, I long to be with you in heaven. I place my hope in you!"

thoáng nhìn, một sự báo trước về những điều tốt đẹp sẽ đến khi chúng ta đứng trong sự hiện diện trọn vẹn của Thiên Chúa.

Mọi thứ đều phụ thuộc vào sự phục sinh! Chúa Giêsu đã chiến thắng sự chết và tội lỗi. Ngài đã biến chúng ta thành con trai và con gái của Thiên Chúa và đã định sẵn cho chúng ta sự sống đời đời.

Bạn có một ngôi nhà trên thiên đàng. Hãy để lẽ thật đó thay đổi cách bạn đối mặt với những thử thách trong cuộc sống này, dù nhỏ hay lớn. Hãy để nó thúc đẩy bạn đặt trọn cuộc đời mình vào sự phục sinh. Hãy cố gắng nhìn xa hơn "chỉ cuộc sống này" và khao khát thiên đàng nhiều hơn mỗi ngày!

Lạy Chúa Giêsu, con khao khát được ở cùng Chúa trên thiên đàng. Con đặt niềm hy vọng nơi Chúa!

Lc 8, 1-3

Luke 8:1-3

Bà Gioanna, vợ của vợ ông Khuda quản lý của vua Hêrôđê... đã lấy của cải mình mà giúp đỡ Đức Giêsu và các môn đệ (Lc 8,3)

We don't know much about Joanna, but we can glean a few things from today's Gospel. It's likely that she was well-off. Her husband, Chuza, was Herod's steward, which means he managed all of Herod's assets and property—a well-paying, important job to be sure. Joanna seemed to be a rather enterprising, independent woman herself. At least she was independent enough to spend her money supporting Jesus in his ministry.

So imagine this wealthy, self-sufficient woman making the transition from a comfortable home to life on the road. Imagine her giving up the security of her own bed and sleeping under the stars instead. Imagine her giving up her own servants and instead devoting herself to serving

Chúng ta không biết nhiều về bà Gioanna, nhưng chúng ta có thể thu thập được một vài điều từ Tin mừng hôm nay. Có vẻ như bà khá giả. Chồng bà, ông Khuda, là người quản lý của Hêrôđê, có nghĩa là ông quản lý tất cả của cải và tài sản của Hêrôđê - một công việc quan trọng được trả lương cao. Bản thân bà Gioanna dường như là một người phụ nữ độc lập, dám nghĩ dám làm. Ít nhất thì bà cũng đủ độc lập để chi tiền ủng hộ Chúa Giêsu trong sứ mạng của Ngài.

Vì vậy, hãy tưởng tượng người phụ nữ giàu có, tự lập này đang thực hiện quá trình chuyển đổi từ một ngôi nhà tiện nghi sang cuộc sống lang thang trên đường. Hãy tưởng tượng bà từ bỏ sự an toàn trên chiếc giường của chính mình và thay vào đó là ngủ dưới những vì sao. Hãy

Jesus. Imagine too the risk she was taking. Remember, it was Herod, her husband's employer, who had arrested Jesus' kinsman John and had him beheaded. It was Herod who was fascinated by Jesus and who ultimately would hand him over to Pilate. How would Jesus' other disciples react to her joining their ranks?

But Joanna was so moved by Jesus that she willingly embraced a difficult and dangerous life in order to follow him. She had already experienced his healing touch (Luke 8:3), but it wasn't enough just to be restored and set free. She wanted to learn from him. She wanted to know God the way he did. She probably had many opportunities to go back and resume her old life, but she remained steadfast. Even when the disciples deserted Jesus in Gethsemane, Joanna stayed; she was one of a very small number of disciples who followed him all the way to Calvary (23:55).

In a way, we are all like Joanna. We may not want to give up our comfort in order to pray or to help the people around us. We may feel ill-equipped to be a true disciple. We may feel as if we don't fit in. But as Jesus welcomed Joanna and made a place for her, he will do the same for you. You might tell him, *It's hard to follow you*, but he responds, *I know; let me help you*. You might say, *I don't belong*, but he answers, *You are always welcome in my house. Always.*

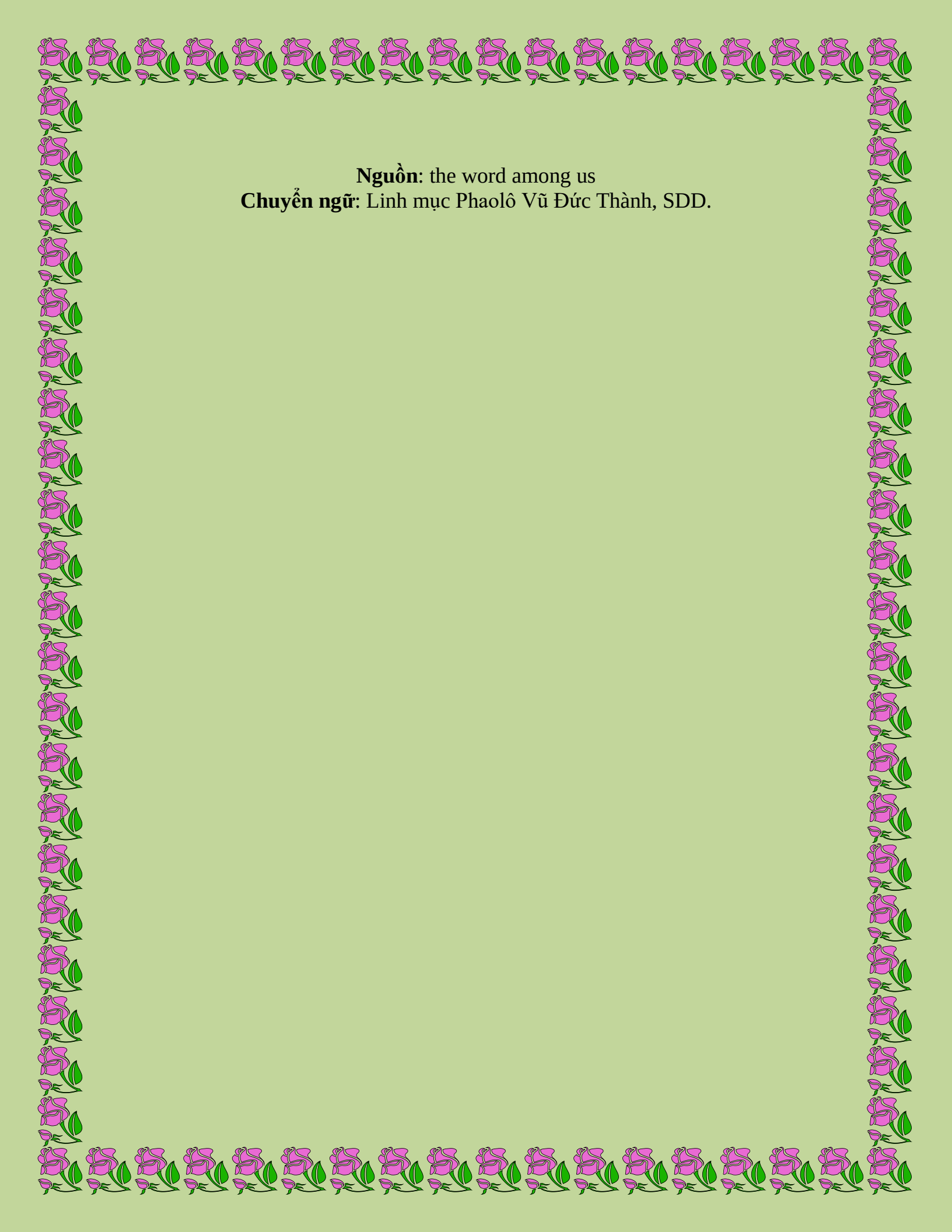
"Jesus, thank you for welcoming me as your disciple."

tưởng tượng bà từ bỏ những người hầu của mình và thay vào đó dâng mình để phục vụ Chúa Giêsu. Hãy tưởng tượng cả rủi ro mà bà đang chấp nhận. Hãy nhớ rằng, chính Hêrôđê, chủ của chồng bà, đã bắt Gioan, bà con họ hàng của Chúa Giêsu và đem chém đầu. Chính Hêrôđê đã bị thu hút bởi Chúa Giêsu và cuối cùng sẽ giao Ngài cho Philatô. Các môn đệ khác của Chúa Giêsu sẽ phản ứng thế nào khi bà gia nhập hàng ngũ của họ?

Nhưng bà Gioanna cảm động trước Chúa Giêsu đến nỗi bà sẵn sàng chấp nhận cuộc sống khó khăn và nguy hiểm để đi theo Ngài. Bà Gioanna đã cảm nghiệm sự chữa lành của Ngài (Lc 8,3), nhưng chỉ cần được phục hồi và tự do thôi là chưa đủ. Bà muốn học hỏi từ Ngài. Bà muốn biết Thiên Chúa theo cách Ngài đã làm. Có lẽ bà còn nhiều cơ hội quay lại làm lại cuộc đời cũ nhưng bà vẫn kiên định. Ngay cả khi các môn đệ bỏ Chúa Giêsu ở vườn Ghếtsemani, thì bà Gioanna vẫn ở lại; bà là một trong số rất ít các môn đệ đã theo Ngài đến tận đồi Canvê (23,55).

Theo một cách nào đó, tất cả chúng ta đều giống bà Gioanna. Chúng ta có thể không muốn từ bỏ sự thoải mái của mình để cầu nguyện hoặc để giúp đỡ những người xung quanh. Chúng ta có thể cảm thấy không đủ trang bị để trở thành một môn đệ chân chính. Chúng ta có thể cảm thấy như thể chúng ta không phù hợp. Nhưng khi Chúa Giêsu chào đón bà Gioanna và dành một chỗ cho bà, Ngài sẽ làm điều tương tự cho bạn. Bạn có thể nói với Ngài rằng: *Thật khó để đi theo Chúa*, nhưng Ngài đáp lại: *Ta biết; hãy để Ta giúp con*. Bạn có thể nói: *nhưng con không thuộc về Chúa*, nhưng Ngài trả lời: *Con luôn được chào đón trong ngôi nhà của Ta. Luôn luôn.*

Lạy Chúa Giêsu, con cảm ơn Chúa đã chào đón con làm môn đệ của Chúa.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.